

...І ДАЛЕКЕ КОРАБЛИЩЕ ДО РАЙОНУ СТАЛО БЛИЖЧЕ

ДЕ ПОНТ
ВЗУТТЯ

Кораблищанським сільським головою Віталія Адамовича Мороза було обрано лише позаторік. Здавалося, що можна зробити за цей час в умовах фінансової скрути? Та новообраний голова не філософствував над цією проблемою, а відразу, як кажуть, впрігся у роботу. Військова закваска (Віталій Адамович більш як чверть століття служив у Збройних Силах) далася взнаки. Втім, про ділові якості сільського голови можна судити навіть з того, як організовував комунальне господарство при сільраді.

...І ДАЛЕКЕ КОРАБЛИЩЕ ДО РАЙОНУ СТАЛО БЛИЖЧЕ

Продовження.
Початок на 1 сторінці.

“Молодця!” - каже заступник
голови районної ради Ігор За-
горуйко.

Як зварить, так і з'їси.

Доки не знімеш стружки -
діла не буде.

Депутат, якби міг,
то пригорнув би... всьє село.

За ці підприємства, які б надавали різноманітні послуги жителям сіл, велася мова не на одній нараді у райдержадміністрації. Дехто і досі перебуває в ділових роздумах, а у Радові в цьому питанні уже поставлено крапку. Розпочинав Віталій Адамович з нуля, але темпи реалізації своїх планів обрав спринтерські. Судить самі. Позаторік 18 листопада його обрали сільським головою, а 20 грудня у селі вже працював майстер по ремонту взуття, згодом - перукар.

Проблемніше було створити комунальне підприємство. Та голова зумів переконати 9 односельчан, у тому числі двох нинішніх депутатів районної ради, вкласти у справу по 100 гривень. Цих грошей вистачило хіба що на реєстрацію статуту та обладнання трифазного силового вводу... Звісно, організаційні нюанси забрали чимало нервів і часу. Але справу зрушили з місця. Власними силами комунальники придбали циркулярну пилку, зварювальний апарат, стругальний, свердильний, заточувальний верстат, установку для грубого помолу зерна. До того ж на підприємстві є кузня, апарат для вулканізації та інші агрегати і прилади.

До речі, за минулий місяць на підприємство прийняли 7 чоловік на так звані дотаційні робочі місця. Це свідчить, що В.А.Мороз налагодив тісні контакти з районним центром зайнятості. Результат цього співробітництва - упродовж року працівники, кошти на зарплату яким виділяє служба зайнятості, освоюють нові види робіт, вивчать потреби людей, привчать односельчан до цивілізованих розрахунків за надані послуги, а не за традиційний могорич. Урешті, це стане доброю школою для нагромадження досвіду і вміння заробляти гроші, щоб зберегти створені робочі місця і після закінчення «контракту» з районним центром зайнятості.

Якщо хтось вважає, що у Радові все обійшлося без проблем, то помиляється. Були і збої, але загострювати на них увагу не варто. У селі переконані - комунальне підприємство потрібне і мусить функціонувати. Це можливо за умови самофінансування і самоокупності. Та поки що не все вдається. Можна було б вільніше дихати, якби комунальники мали трактор, автомобіль, комбайн, переробне обладнання. Але де ж їм узятися, якщо приватні підприємці вкладають гроші «у сільраду» не хочуть, державне інвестування кредитів не має. Можна було б мати прибутки за використання земель лісового та водного фондів, та одержати їх у постійне користування ой як непросто.

Власне, ці та інші питання В.А.Мороз порушив під час звіту на дні депутата в Кораблищах, у якому взяли участь заступник голови районної ради Ігор Загоруйко, депутати районної ради від місцевого виборчого округу Степан Гоменюк, Олег Ювко. Ще один обранець - Василь Козачук виступив у ролі Діда Мороза для місцевих школярів, бо перерахував для новорічних подарунків 200 гривень.

Особлива увага на зустрічі з виборцями буд...

**Скільки людей -
стільки й проблем.**

Особлива увага на зустрічі з виборцями була загострена на заборгованості по зарплаті працівників бюджетної сфери, які фінансуються з бюджету сільської ради. Така критична ситуація у значній мірі виникла внаслідок того, що більш як 5 тисяч гривень не надійшло від сплати фіксованого податку місцевим сільськогосподарським кооперативом «Житниця». Річ у тім, що згадане агроформування свідомо загальмувало цей процес.

Здивувало, що на дні депутата було чимало скарг на роботу райвузла зв'язку. Мають претензії до зв'язківців Софія Савівна Григор'єва, Любов Олександрівна Бендеревська, Ганна Яківна Бондарець. Не коментуватиму їхніх монологів, бо не знаю багатьох виробничих нюансів. Сподіваюся, адміністрація РВЗ налагодить діловий діалог із жителями Радова і розрубає вузол зі скарг.

Віталій ТАРАСЮК.